

PRAKSISOVERSIGT · SKATTERET

Praksisoversigt over kapitalafkastordningen (virksomhedsskatteloven afsnit II)

Den skematiske mellemvej for selvstændigt erhvervsdrivende – VSL §§ 22 a-22 c i administrativ praksis

Version 2 · Opdateret 6. sep. 2026 · 39 afgørelser · 2009-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Kapitalafkastordningen i virksomhedsskattelovens afsnit II er et valgfrit, forenklet alternativ til virksomhedsordningen: der beregnes et skematisk kapitalafkast af virksomhedens erhvervsmæssige aktiver, som fragår i den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten, uden at den erhvervsdrivende skal føre adskilt virksomheds- og privatøkonomi. Ordningen suppleres af konjunkturudligningsordningen i § 22 b og af den særlige kapitalafkastberegning for lånefinansieret køb af aktier og anparter i § 22 c. Praksis ligger næsten udelukkende administrativt – Landsskatteretten og Skatterådet – og domineres af tre spor: afgrænsningen af "selvstændig erhvervsvirksomhed" (særligt deltidslandbrug og udlejningsejendomme), betingelserne i § 22 c, og en meget stor sagsmasse om genoptagelse og selvangivelsesomvalg efter den fejlagtigt beregnede kapitalafkastsats 2000-2010.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Kapitalafkastordningen forudsætter selvstændig erhvervsvirksomhed efter samme afgrænsning som virksomhedsordningen; nægtes fradrag for underskud efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, bortfalder adgangen til ordningen automatisk.
- 02** Der stilles ikke regnskabsmæssige krav som betingelse for at anvende kapitalafkastordningen – Landsskatteretten har underkendt en nægtelse begrundet i mangelfuldt regnskabsgrundlag, selv om en skønsmæssig forhøjelse i øvrigt blev opretholdt.
- 03** Erhvervsmæssighedsvurderingen foretages driftsgren for driftsgren: én aktivitet kan udskilles som ikke-erhvervsmæssig, mens ordningen fortsat kan anvendes på den resterende, erhvervsmæssige del.
- 04** For deltidslandbrug gælder den lempeligere ligningspraksis fra TfS 1994, 364: driften skal være teknisk-landbrugsfagligt forsvarlig og have udsigt til et resultat på 0 kr. eller derover efter driftsmæssige afskrivninger, men før renter og driftsherreløn.
- 05** Syns- og skønserklæringer er i praksis udslagsgivende i deltidslandbrugssagerne – en skønsmands vurdering af forsvarlig drift og udsigt til nulresultat fører oftest til medhold.

- 06** Kapitalafkastgrundlaget efter VSL § 22 a, stk. 5, opgøres brutto ved indkomstårets begyndelse som værdien af aktiver, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt; gæld fragår ikke, bortset fra varekreditorer.
- 07** Kontanter, fordringer (bortset fra varedebitorer), aktier og andre finansielle aktiver indgår ikke i kapitalafkastgrundlaget, og siden indkomståret 2021 heller ikke fast ejendom stillet til rådighed som bolig for nærtstående.
- 08** Kapitalafkastet kan efter VSL § 22 a, stk. 3, ikke overstige den største talmæssige værdi af enten positiv personlig nettoindkomst fra virksomheden eller negativ nettokapitalindkomst.
- 09** Efter VSL § 23 a kan et grundbeløb på 46.000 kr. (2010-niveau) af kapitalafkastet vælges medregnet i den personlige indkomst, hvorved bidragsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag forøges tilsvarende.
- 10** Henlæggelse til konjunkturudligning kan højst udgøre 25 pct. af virksomhedens overskud, skal mindst udgøre 5.000 kr., og beløbet efter konjunkturudligningsskat skal indsættes på en bunden konto i et pengeinstitut inden oplysningsfristen.
- 11** Henlæggelser skal tvangsindtægtsføres, når virksomhedens personlige indkomst efter kapitalafkast bliver negativ, når den erhvervsdrivende ophører med at anvende kapitalafkastordningen, og senest i det 10. indkomstår efter henlæggelsesåret.
- 12** Ved overgang fra kapitalafkastordningen til virksomhedsordningen anses beløbet på konjunkturudligningskontoen som indestående på konto for opsparet overskud – der udløses altså ikke beskatning.
- 13** Konjunkturudligningskontoen kan overtages ved succession i levende live efter kildeskattelovens § 33 C, stk. 6, og ved udlodning fra dødsbo efter dødsboskattelovens § 39, stk. 3.
- 14** En henlæggelse, der reelt er hævet og skulle have været beskattet i et tidligere, forældet indkomstår, kan ikke beskattes i et senere år som konsekvensændring, når betingelserne for ekstraordinær genoptagelse ikke er opfyldt.
- 15** Kapitalafkastordningen for aktier og anparter i VSL § 22 c har til formål på skematisk vis at give fuld skatteværdi af renteudgifter ved køb af et driftsselskab, så aktiekøb sidestilles med køb af en personligt ejet virksomhed.
- 16** Betingelsen om et kontantomregnet vederlag over grundbeløbet på 627.000 kr. (2010-niveau) skal opfyldes af egentlige aktier eller anparter – konvertible obligationer kan ikke medregnes, da de skatteretligt er fordringer.
- 17** Aktier erhvervet ved skattefri virksomhedsomdannelse, skattefri aktieombytning eller ved brug af etableringskontomidler er udelukket fra § 22 c, fordi der ikke er knyttet renteudgifter til erhvervelsen.
- 18** Indgår aktierne i en skattefri aktieombytning midt i et indkomstår, kan der beregnes et forholdsmæssigt kapitalafkast for de hele måneder før ombytningen, men ordningen bortfalder for tiden derefter.

- 19** Pengetankreglen i § 22 c, stk. 2, nr. 4, afgrænses på samme måde som aktieavancebeskatningslovens § 34, og 50 pct.-grænsen måles både på indtægter og på handelsværdien af aktiverne ultimo året.
- 20** Ved lov nr. 369 af 9. april 2025 er aktiv udlejningsvirksomhed med fast ejendom, jf. ABL § 34, stk. 7, undtaget fra pengetankreglen i § 22 c – ændringen er endnu ikke konsolideret ind i lovbekendtgørelsen.
- 21** Valget af kapitalafkastordningen træffes ved oplysningsafgivelsen og kan omgøres frem til den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb, jf. VSL § 2, stk. 2, og § 22 c, stk. 7.
- 22** Efter fristens udløb kan omvalg mellem kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen ske efter skatteforvaltningslovens § 30, når en ansættelsesændring har betydning for valget og har givet utilsigtede skattemæssige konsekvenser.
- 23** Højesteret har fastslået, at § 30 ikke kræver en direkte sammenhæng mellem den korrigerede post og det valg, der ønskes omgjort – det er tilstrækkeligt, at ansættelsen har betydning for valget.
- 24** Omvalgsadgangen rækker ikke til konsekvenser, der er iboende i selve valget og lovgivningen; Højesteret afviste omvalg, hvor tabet af fradragsret fulgte direkte af den valgte skattefri fusion.
- 25** Ved genoptagelse som følge af den for høje kapitalafkastsats kan overskudsdisponering og hensættelser til senere hævnning ændres, men hverken de faktiske hævninger eller kapitalafkastgrundlagene kan ændres.

Kapitalafkastordningens plads mellem personskatteloven og virksomhedsordningen

§ 1

Efter [virksomhedsskattelovens § 22 a, stk. 1](#) kan skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, *i stedet for* at anvende virksomhedsordningen efter afsnit I vælge at beregne et kapitalafkast af de erhvervsmæssige aktiver. Kapitalafkastet fragår i den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten. Ordningen er dermed en skematisk mellemvej: den giver – som Skattestyrelsen formulerer det i [Den juridiske vejledning C.C.5.3.1.1](#) – "nogle af virksomhedsordningens fordele på en mere enkel måde".

Den praktiske virkning beskrives sådan i vejledningen:

"I kapitalafkastordningen gives der på skematisk vis fradrag i den personlige indkomst for virksomhedens renteudgifter. I det omfang kapitalafkastet overstiger nettorenteudgifterne, indebærer ordningen, at forrentningen af egenkapitalen i virksomheden beskattes som kapitalindkomst."

De centrale strukturelle forskelle til virksomhedsordningen er:

- **Ingen regnskabsmæssig opdeling.** Kravet i [§ 2, stk. 1](#) om et selvstændigt regnskab med adskilt virksomheds- og privatøkonomi gælder kun virksomhedsordningen. [§ 22 a, stk. 1](#) henviser alene til [§ 2, stk. 2, 1.-3. pkt.](#) (valg og omvalg) samt stk. 6.
- **Bruttoopgørelse af afkastgrundlaget.** Gæld fragår som hovedregel ikke, jf. [§ 22 a, stk. 5](#) – modsat virksomhedsordningens nettoopgørelse.
-

Ingen opsparingsmulighed. Der findes ingen konto for opsparet overskud; den tilsvarende funktion varetages af konjunkturudligningsordningen i § 22 b.

- **Loft over afkastet.** Kapitalafkastet er maksimeret efter § 22 a, stk. 3.

Ordningen omfatter både fuldt og begrænset skattepligtige fysiske personer. Den kan derimod ikke anvendes af dødsboer, på konkursindkomst eller på anpartsvirksomhed omfattet af [personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9](#) og 11, jf. § 22 a, stk. 7.

Det allerede i 1994 udstedte [cirkulære om personskatteloven, pkt. 3.1](#) beskriver samspillet mellem de to ordninger og fastslår, at den personlige indkomst og kapitalindkomsten for kapitalafkastordningens brugere i øvrigt opgøres på samme måde som for andre selvstændige, der ikke anvender virksomhedsordningen.

LOV

[Personskatteloven § 4, stk. 1](#)
[Virksomhedsskatteloven § 2, stk. 1-2](#)
[Virksomhedsskatteloven § 22a, stk. 1, 3, 5, 7](#)

Adgangsbetingelsen: hvornår foreligger "selvstændig erhvervsvirksomhed"?

§ 2

Den langt hyppigste tvist om kapitalafkastordningen er slet ikke en tvist om ordningen som sådan, men om den underliggende betingelse i § 22 a, stk. 1: at der drives selvstændig erhvervsvirksomhed. Afgrænsningen er den samme som ved virksomhedsordningen og hviler på rentabilitets- og intensitetskriterierne, jf. Højesterets praksis i **TfS 1999, 863** og **SKM2007.107.HR**. Konsekvensen er mekanisk: nægtes fradrag for underskud efter [statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a](#), bortfalder adgangen til kapitalafkastordningen samtidig.

Mønsteret ses gennemgående i Landsskatterettens praksis:

Sag	Virksomhed	Udfald
15-1123369	IT-/webportalvirksomhed, underskud 2008-2013	Ikke erhvervsmæssig – ordningen nægtet
15-2523465	Vejgodstransport/taxa, omsætning 25-42.000 kr.	Ikke erhvervsmæssig – ordningen nægtet
15-3158432	Salg af brugskunst, underskud i 10 af 13 år	Ikke erhvervsmæssig – ordningen nægtet
18-0006301	Udlejningsejendom uden lejeindtægt siden 2014	Virksomhed anset ophørt – ordningen nægtet

I [18-0006301](#) fastslog Landsskatteretten, at udlejning af fast ejendom som udgangspunkt er erhvervsmæssig virksomhed, men at der skal foretages en konkret vurdering, hvor rentabilitet og intensitet indgår med betydelig vægt. Da ejendommen sideløbende var sat til salg, og ejeren efter mægler råd havde undladt at indgå lejeaftaler, var udlejningsbestræbelserne ikke tilstrækkeligt intensive, og virksomheden måtte anses for ophørt ved udgangen af 2014.

Driftsgrensoptdelingen er central. I [14-3727008](#) drev et interessentskab både hesteopstaldning, grantrædyrkning og udlejning af lagerplads. Landsskatteretten udskilte hesteopstaldningen som en selvstændig, ikke-erhvervsmæssig driftsgren uden driftsmæssig sammenhæng med den øvrige virksomhed, og konkluderede, at kapitalafkastordningen efter [§ 22 a](#) alene kunne anvendes på udlejningsaktiviteten – og først fra dennes opstart den 1. juni 2012.

En vigtig præcisering går den anden vej. I [13-0089779](#) havde skattemyndighederne nægtet ordningen, fordi regnskabsgrundlaget var tilsidesat og kapitalforklaring manglede. Landsskatteretten opretholdt den skønsmæssige forhøjelse, men ændrede afgørelsen om ordningen:

"Retten fandt, at der ikke var grundlag for at nægte anvendelsen af denne ordning, da klageren driver selvstændig virksomhed, og der ikke er regnskabsmæssige krav til regnskabet ved anvendelse af kapitalafkastordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 22 a, stk. 1."

Afgørelsen understreger den strukturelle forskel til virksomhedsordningen: regnskabskravet i [§ 2, stk. 1](#) er ikke en betingelse for kapitalafkastordningen. Det bemærkes dog, at [mindstekravsbekendtgørelsen for mindre virksomheder § 23](#) kræver, at kapitalafkastgrundlaget ved indtræden oplyses særskilt for det indkomstår, hvor virksomheden overgår til beskatning efter ordningen.

Skattestyrelsen henviser i [Den juridiske vejledning C.C.5.3.1.1](#) til [SKM2017.63.LSR](#), hvor en landbrugsvirksomhed ikke kunne indgå i ordningen, fordi den ikke var erhvervsmæssig.

LOV	Statsskatteloven § 6, stk. 1	Virksomhedsskatteloven § 2, stk. 1	
	Virksomhedsskatteloven § 22a, stk. 1		
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Erhvervsmæssig virksomhed, fikseret lejeindtægt og kapitalafkastordning – Opstaldning af heste		08.10.2019
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for udgifter til udlejningsejendom og afvisning af kapitalafkastordning grundet manglende erhvervsmæssig aktivitet		15.05.2019
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for underskud og kapitalafkastordning nægtet grundet manglende erhvervsmæssig drift		14.11.2018
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for virksomhedsunderskud og nægtet anvendelse af kapitalafkastordning grundet manglende erhvervsmæssig drift		13.11.2018
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for virksomhedsunderskud og kapitalafkastordning - manglende erhvervsmæssig virksomhed		20.03.2018
	Landsskatteretten · Landsskatterettens afgørelse om skønsmæssig forhøjelse og kapitalafkastordning		01.10.2014

§ 3 Deltidslandbrug – den lempeligere ligningspraksis og dens grænser

Den største enkeltgruppe af § 22 a-sager angår deltidslandbrug. Her gælder ikke det almindelige rentabilitetskrav, men den særlige ligningspraksis fastlagt ved Højesterets dom i **TfS 1994, 364**: underskud kan fratrækkes, hvis driften er sædvanlig og forsvarlig ud fra en teknisk-landbrugsfaglig målestok og tilsigter et rimeligt driftsresultat – dvs. et resultat på 0 kr. eller derover efter driftsmæssige afskrivninger, men før renter. Der stilles for landbrug **ikke** krav om, at resultatet skal dække driftsherreløn og forrentning af den investerede kapital.

Syns- og skønserklæringen er i praksis den afgørende bevisfaktor. Følgende sager illustrerer udfaldsmønstret:

•

Medhold ved ekstraordinære begivenheder: I de parallelle sager [10-01178](#) og [10-01179](#) (ægtefæller med færehold på 7,8 ha) havde besætningen i 2005-2007 været ramt af en jordbakterie med høj lammedødelighed. Landsskatteretten lagde vægt på besætningens størrelse, sygdommen som ekstraordinær begivenhed og de forbedrede resultater i 2009-2010, og anerkendte både underskudsfradrag og anvendelse af kapitalafkastordningen efter [§ 22 a](#).

- **Medhold på skønserklæring:** I [13-6629367](#) blev planteavl med samlet underskud på 402.633 kr. siden 1998 alligevel anset for erhvervmæssig, fordi skønsmanden fandt driften forsvarlig og udsigt til nulresultat inden for to år. Kapitalafkast blev godkendt med 19.425 kr. (2010), 9.643 kr. (2011) og 4.812 kr. (2012).
- **Medhold ved omlægning:** I [14-3727143](#) blev udlejningen af en minilæsser anset for en integreret del af landbrugsvirksomheden, og vurderingsgrundlaget blev henlagt til tiden efter en væsentlig driftsomlægning i 2009/2010.
- **Medhold trods 40 års drift:** I [15-0568722](#) godkendtes kapitalafkastordningen for 2011 (og virksomhedsordningen for 2012-2013) på grundlag af en skønsmands vurdering samt et faktisk overskud på 14.922 kr. i 2014.
- **Hjemvisning:** I [15-0810659](#) blev planteavl på ca. 9 ha kombineret med udlejning af en gylletank anset for erhvervmæssig, og sagen hjemvist til fornyet opgørelse; et mindretal ville stadfæste.
- **Ikke medhold:** I [18-0000504](#) var landbruget drevet siden 1973 og dermed uden for enhver indkøringsfase; da driften udviste underskud allerede *før* driftsmæssige afskrivninger i 2013-2016, var der ikke udsigt til et nulresultat, og både underskudsfradrag og kapitalafkastordningen blev nægtet.

Et grænsetilfælde er [22-0017419](#), hvor en landbrugsejendom efter ophør af svineproduktion overgik til ren udlejning af jord, gylletanke og driftsbygninger. Et flertal fandt, at aktiviteten dermed ikke længere var *landbrug*, men ren udlejning, som skulle bedømmes efter de almindelige – strengere – rentabilitetskrav med driftsherreløn og kapitalforrentning. Den lempeligere landbrugspraksis kan altså ikke uden videre overføres, når driftsformen skifter karakter.

Endelig viser [14-0676915](#), at Landsskatteretten kan se bort fra en skønsmands negative besvarelse for enkeltår, når de store omkostninger skyldes ekstraordinære forhold (botulisme i besætningen) i en opstartsfase.

LOV	Statsskatteloven § 6, stk. 1	Virksomhedsskatteloven § 22a, stk. 1	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Afslag på fradrag for underskud ved udlejningsvirksomhed på landbrugsejendom		03.06.2022
	Landsskatteretten · Anerkendelse af deltidslandbrug som erhvervmæssig virksomhed efter syn og skøn		08.11.2021
	Landsskatteretten · Fradrag for underskud og anvendelse af kapitalafkastordning i landbrugsvirksomhed med ammekvæg og minilæsser		25.01.2019
	Landsskatteretten · Landsskatteretten anerkender deltidslandbrug som erhvervmæssig virksomhed trods mangeårige underskud		03.10.2018
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for underskud og afvisning af kapitalafkastordning grundet ikke-erhvervmæssig landbrugsvirksomhed		26.06.2018
	Landsskatteretten · Anerkendelse af erhvervmæssig landbrugsvirksomhed for deltidslandbrug trods underskud i opstartsfasen		09.12.2016
	Landsskatteretten · Fradrag for underskud af landbrugsvirksomhed og anvendelse af kapitalafkastordning – Erhvervmæssig drift		02.02.2016
	Landsskatteretten · Fradrag for underskud og anvendelse af kapitalafkastordningen ved færehold		26.08.2010
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Fradrag for underskud og anvendelse af kapitalafkastordning ved færehold		26.08.2010

§ 4 Kapitalafkastgrundlaget efter § 22 a, stk. 5-8 – bruttoopgørelsen og dens undtagelser

§ 22 a, stk. 5 fastslår, at kapitalafkastgrundlaget opgøres ved indkomstårets begyndelse som værdien af aktiver, **der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt**. Ved etablering opgøres grundlaget på tidspunktet for virksomhedens start. Værdiansættelsen sker efter § 8, stk. 2, 1.-3. pkt., dvs. som i virksomhedsordningen – men uden fradrag af gæld.

De positive elementer opregnes i [Den juridiske vejledning C.C.5.3.1.2.3](#): erhvervsmæssigt benyttede grunde, bygninger, tekniske anlæg, maskiner, driftsmateriel, inventar, varelagre, igangværende arbejder for fremmed regning, aktiverede forsknings- og udviklingsomkostninger, patenter, licenser, varemærker og goodwill.

Blandet benyttede aktiver medregnes efter § 22 a, stk. 6 med den forholdsmæssige værdi, der svarer til den erhvervsmæssige anvendelse – men kun for de aktiver, der overhovedet kan indgå i virksomhedsordningen efter § 1, stk. 3 (den erhvervsmæssige del af blandet benyttede ejendomme samt biler, telefoner, datakommunikationsforbindelser og computere).

Negativafgrænsningen i § 22 a, stk. 7 er central:

- aktiver fra anpartsvirksomhed efter [personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11](#) og aktiver med konkursindkomst,
- kontante beløb,
- fordringer – bortset fra varedebitorer m.v.,
- aktier og andre finansielle aktiver – bortset fra andele i foreninger omfattet af [selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4](#).

Begrundelsen for at holde finansielle aktiver ude er ifølge vejledningen dobbelt: afkastet er oftest i forvejen kapitalindkomst, og en medregning ville "puste" grundlaget op, netop fordi gæld som hovedregel ikke fragår. Varedebitorer er derimod med, fordi de typisk er uforrentede, og fordi virksomheder ellers ville blive tvunget over i virksomhedsordningen alene for at få afkast af dem.

Igangværende arbejder for fremmed regning indgår kun med nettoværdien, og igangværende arbejder, varelagre og varedebitorer indgår samlet kun i det omfang, værdien overstiger varekreditorerne.

§ 22 a, stk. 8 udelukker endelig fast ejendom, der stilles til rådighed som bolig for den skattepligtiges eller ægtefællens forældre, bedsteforældre, børn, børnebørn og disses ægtefæller. Bestemmelsen – forældrekoøbsværnreglen, der modsvarer rentekorrigeringsreglen i § 11 a – har ifølge vejledningen virkning fra og med indkomståret 2021.

I praksis er kapitalafkastgrundlaget vanskeligt at få korrigeret bagudrettet. I [10-01640](#) gjorde en skatteyder gældende, at SKAT havde opgjort kapitalafkastgrundlaget forkert ved fordelingen af opsparet overskud mellem to virksomheder i forbindelse med en fejlslagen skattefri virksomhedsomdannelse. Landsskatteretten nægtede genoptagelse: fristerne i [skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2](#) og reaktionsfristen i [§ 27, stk. 2](#) var overskredet, og [§ 30](#) kunne ikke anvendes, fordi der ikke var tale om et *valg* fra skatteyderens side, men om en fejl i myndighedens opgørelse. Skatterådets og Landsskatterettens praksis om opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget ved skattefri virksomhedsomdannelse er nærmere behandlet i [SKM2020.141.LSR](#).

Den tekniske sammenhæng mellem gældende ret og forarbejder fremgår også af det stadig gældende [cirkulære om personskatteloven, pkt. 4.1.7](#), som beskriver bruttoopgørelsen og undtagelsen for varekreditorer.

Bemærk, at [§ 22 a, stk. 6](#) har en vedtagen, men endnu ikke konsolideret ændring: ved [lov nr. 562 af 27. maj 2025](#) opdateres henvisningen til [§ 1, stk. 3](#) som konsekvens af den nye skematiske metode for, hvornår en blandet benyttet ejendom kan indgå i virksomhedsordningen.

LOV

[Personskatteloven § 4, stk. 1](#)[Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 2](#)[Virksomhedsskatteloven § 1, stk. 3](#)[Virksomhedsskatteloven § 22a, stk. 5-8](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Nægtelse af genoptagelse af skatteansættelse for 2003 - Overskredet frist og manglende særlige omstændigheder

21.10.2010

§ 5 Beregningen: afkastsatsen, maksimeringsreglen og ægtefællereglen

Kapitalafkastet beregnes efter [§ 22 a, stk. 2](#) som afkastgrundlaget ganget med afkastsatsen efter [§ 9](#). Satsen opgøres én gang årligt på grundlag af et simpelt gennemsnit af Nationalbankens kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i årets første seks måneder, nedsat med 2 procentpoint og nedrundet til nærmeste hele procentsats – og den kan ikke være mindre end 0 pct. Ifølge [Den juridiske vejledning C.C.5.4.3](#) har satsen udgjort 3 pct. (2023), 4 pct. (2024) og 2 pct. (2025); for 2026 er den ved SKM2026.414.SKTST fastsat til 2 pct.

Drives virksomheden i en periode, der er kortere eller længere end 12 måneder, beregnes et forholdsmæssigt kapitalafkast svarende til det antal hele måneder, perioden omfatter.

Maksimeringsreglen i [§ 22 a, stk. 3](#) er ordningens vigtigste beløbsmæssige begrænsning. Kapitalafkastet kan ikke overstige den største talmæssige værdi af enten

1. positiv personlig nettoindkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. [personskattelovens § 3](#), eller
2. negativ nettokapitalindkomst, jf. [personskattelovens § 4](#).

Ved opgørelsen af nettokapitalindkomsten ses der bort fra kapitalafkastet selv og fra negativ kapitalindkomst omfattet af anpartsreglerne. Konstruktionen sikrer, at ordningen ikke kan bruges til at flytte mere til kapitalindkomsten, end der reelt er indkomst eller renteudgifter at flytte.

Ægtefællereglen i [§ 22 a, stk. 4](#) foreskriver, at kapitalafkastet ved samlivsophør ved indkomstårets udgang opgøres på grundlag af ægtefællernes samlede erhvervsmæssige aktiver og samlede indkomst. Det beregnede afkast fragår i den personlige indkomst hos den ægtefælle, der driver virksomheden, jf. [kildeskattelovens § 25 A, stk. 1](#). Driver ægtefællerne hver sin virksomhed, fordeles afkastet forholdsmæssigt efter værdien af de erhvervsmæssige aktiver i hver virksomhed. Anvender den ene ægtefælle virksomhedsordningen, ses der bort fra denne virksomheds aktiver og indkomst.

§ 23 a-valget og arbejdsmarkedsbidraget. Efter [§ 23 a, stk. 1](#) kan den skattepligtige vælge at medregne højst et grundbeløb på 46.000 kr. (2010-niveau, reguleret efter [personskattelovens § 20](#)) af kapitalafkastet – beregnet enten efter [§ 22 a](#) eller overført efter [§ 5, stk. 1, nr. 3, litra a](#) – til den personlige indkomst. Anvender ægtefællerne [kildeskattelovens § 25 A, stk. 8](#), kan hver ægtefælle anvende reglen, jf. [§ 23 a, stk. 2](#).

Valget har en direkte bidragsmæssig konsekvens. [Arbejdsmarkedsbidragslovens § 5, stk. 2](#) bestemmer, at det kapitalafkast, der skal fradrages ved opgørelsen af bidragsgrundlaget, nedsættes med det beløb, der efter [§ 23 a](#)

medregnes som personlig indkomst. Vælges § 23 a til, forøges bidragsgrundlaget altså tilsvarende – typisk for at opnå eller fastholde ret til ydelser, der beregnes på grundlag af den personlige indkomst.

LOV

Arbejdsmarkedsbidragsloven § 5, stk. 2

Personskatteloven § 3

Personskatteloven § 4, stk. 1

Virksomhedsskatteloven § 9

Virksomhedsskatteloven § 22a, stk. 2-4

Virksomhedsskatteloven § 23a, stk. 1-2

§ 6 Konjunkturudligningsordningen i § 22 b – henlæggelse, bunden konto og konjunkturudligningsskat

Konjunkturudligningsordningen i § 22 b er kapitalafkastordningens pendant til virksomhedsordningens konto for opsparet overskud. Den kan kun anvendes af skattepligtige, der anvender § 22 a.

Henlæggelsens ramme følger af § 22 b, stk. 1:

- Henlæggelsen fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret – nærmere bestemt i den personlige indkomst, jf. [personskattelovens § 3, stk. 2](#), som beskrevet i [cirkulære om personskatteloven, pkt. 3.3.1.8](#).
- Den kan højst udgøre **25 pct.** af overskuddet af selvstændig erhvervsvirksomhed, opgjort efter reglerne for skattepligtig indkomst med tillæg af renteudgifter og kurstab og med fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinster.
- Den skal mindst udgøre **5.000 kr.**
- Der kan ikke henlægges i et indkomstår, hvor der indtægtsføres henlæggelser efter stk. 4, 7 og 8.

Konjunkturudligningsskatten udgør efter § 22 b, stk. 2 den procent, der er nævnt i [selskabsskattelovens § 17, stk. 1](#) – dvs. 22 pct. fra og med indkomståret 2016, jf. [Den juridiske vejledning C.C.5.3.2.1](#). Historisk var satsen fast 34 pct., indtil den ved en ændring i 1998 blev knyttet til den til enhver tid gældende virksomhedsskatteprocent; ved lovændringen i 2013 blev henvisningen omlagt til selskabsskattelovens § 17, stk. 1.

Den bundne konto. Fradraget er efter § 22 b, stk. 3 betinget af, at det henlagte beløb *efter fradrag af den betalte konjunkturudligningsskat* indsættes på en bunden konto i et pengeinstitut her i landet eller i en filial af et EU-kreditinstitut. Beløbet skal indsættes efter henlæggelsesårets udløb, men inden oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13. Kontoen skal betegnes konjunkturudligningskonto og bære påtegning om navn, adresse, personnummer, regnskabsår og henlæggelsesår, og den skal være en kontantforrentet indlånskonto – ikke en gevinstopsparingskonto.

De administrative detaljer er udmøntet i [bekendtgørelse om konjunkturudligningsordningen i kapitalafkastordningen og udligningsordningen for forfattere og skabende kunstnere](#). Efter § 1 må kontoen kun omfatte indskud efter lovens § 22 b, og det skal fremgå af kontoen, at der er tale om en konjunkturudligningskonto; samme konto kan dække flere henlæggelsesår, når det klart fremgår hvilke. Efter § 3 og § 4 skal pengeinstituttet senest den 15. oktober indberette henholdsvis indskud og hævninger med kontonummer, CPR-nummer, dato og beløb.

Rådighedsindskrænkning. Efter § 22 b, stk. 9 kan kontohaveren ikke overdrage, pantsætte eller på anden måde råde over de indskudte beløb – bortset fra overdragelse efter [kildeskattelovens § 33 C, stk. 6](#) – og indskuddene kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning. Renter skal efter [stk. 10](#) hæves før indskud.

LOV

[Personskatteloven § 3, stk. 2](#)
[Selskabsskatteloven § 17, stk. 1](#)
[Virksomhedsskatteloven § 22b, stk. 1-3, 9-10](#)

§ 7 Indtægtsføring af henlæggelser – frivilligt, tvungent og ved ophør

Indtægtsføringen af konjunkturudligningshenlæggelser sker efter tre spor.

Frivillig hævning (§ 22 b, stk. 4). Henlæggelsen medregnes i den personlige indkomst for det indkomstår, hvor indskuddet hæves. Hævningen kan tillægges virkning for indkomståret, hvis den sker inden oplysningsfristen. Pengeinstituttet må dog ikke udbetale, før der er forløbet tre måneder fra indsættelsen. Henlæggelserne indtægtsføres efter et FIFO-princip: har den skattepligtige henlagt for flere år, kan et givet års henlæggelse først indtægtsføres, når tidligere henlæggelser fuldt ud er indtægtsført. Indskuddet skal hæves senest i det **10. indkomstår** efter henlæggelsesåret; sker det ikke, medregnes henlæggelsen automatisk i den personlige indkomst for det 10. år.

Ved skatteberegningen for indtægtsføringsåret fradrages den tilsvarende konjunkturudligningsskat i slutskatten, og overskydende beløb udbetales kontant, jf. [§ 22 b, stk. 5](#).

Tvungen indtægtsføring ved underskud (§ 22 b, stk. 7). For indkomstår, hvor den personlige indkomst fra virksomheden *før* fradrag for henlæggelse og *efter* fradrag af kapitalafkast er negativ, indtægtsføres henlæggelser svarende til underskuddet. Reglen er beskrevet i [cirkulære om personskatteloven, pkt. 12.6.1.2](#) (som dog henviser til den dagældende stk. 6-nummerering).

Ophør (§ 22 b, stk. 8). Ophører den skattepligtige med at anvende kapitalafkastordningen, skal foretagne henlæggelser indtægtsføres med virkning for det seneste indkomstår, hvor ordningen blev anvendt. Det samme gælder i konkursåret (henlæggelserne medregnes dog ikke til konkursindkomsten) og ved ophør af fuld skattepligt eller flytning af skattemæssigt hjemsted. Den praktisk vigtigste undtagelse fremgår af bestemmelsens 4. pkt.:

"Hvis den skattepligtige i forbindelse med ophøret med at anvende kapitalafkastordningen overgår til anvendelse af virksomhedsordningen, anses beløbet på konjunkturudligningskontoen som indestående på konto for opsparet overskud."

Overgang fra afsnit II til afsnit I udløser altså ikke beskatning; henlæggelsen konverteres til opsparet overskud. Se hertil [Den juridiske vejledning C.C.5.3.2.3](#).

At ophørsbeskatningen ikke kan bruges som en universel opsamlingsbestemmelse for gamle, forældede forhold, viser [08-03739](#). Klageren havde henlagt 94.100 kr. i 1995, 1998 og 2000 og hævet kontoen senest i indkomståret 2001. SKAT ville i 2008 beskatte et restbeløb på 21.100 kr. i indkomståret 2006 under henvisning til, at klageren fra 2007 var udtrådt af kapitalafkastordningen, jf. [§ 22 b, stk. 8](#). Landsskatteretten nedsatte beskatningen til 0 kr.:

"SKATs ansættelse af klageren i indkomståret 2006 af et beløb, der retteligt skulle have været beskattet i indkomståret 2001 eller tidligere, kunne ikke anses som en skatteberegning, der var en følge af en tidligere ansættelse."

Da henlæggelserne var hævet senest i 2001, skulle de beskattes efter [§ 22 b, stk. 4](#) i de pågældende år; den ordinære frist i [skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1](#) var udløbet, og betingelserne for ekstraordinær genoptagelse efter [§ 27](#) var ikke opfyldt – bl.a. fordi SKAT ikke kunne fremlægge selvangivelserne for 1997 og 1998.

Et beslægtet, men principielt forskelligt spørgsmål – hvornår erhvervsmæssig virksomhed anses for ophørt med efterbeskatning til følge – belyses af [18-0000038](#), hvor virksomhedsophøret i virksomhedsordningen indtrådte ved salg af kommanditselskabets eneste ejendom, uanset at likvidationsaktiviteter fortsatte i fire år.

LOV

[Skatteforvaltningsloven § 26, stk. 1](#)
[Skatteforvaltningsloven § 27](#)
[Virksomhedsskatteloven § 22b, stk. 4, 5, 7, 8](#)

PRAKSIS **Landsskatteretten** · Ophørsbeskatning af opsparet overskud i virksomhedsordningen efter salg af udlejningsejendom i et kommanditselskab 06.12.2021

Landsskatteretten · Landsskatteretten om beskatning af konjunkturudligning ved ophør af kapitalafkastordningen 12.10.2009

§ 8 Overdragelse af konjunkturudligningskontoen ved succession og død

Konjunkturudligningskontoen kan følge virksomheden ved generationsskifte. Efter [kildeskattelovens § 33 C, stk. 6](#) gælder, at hvis overdrageren ved udgangen af indkomståret forud for overdragelsen anvender kapitalafkastordningen, kan erhververen overtage indeståendet på konjunkturudligningskontoen ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen – forudsat at overdragelsen finder sted **dagen efter** dette indkomstårs udløb.

Ved delvis overdragelse kan en forholdsmæssig andel overtages. Fordelingsnøglen er kapitalafkastgrundlaget:

"Denne del beregnes som forholdet mellem den del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen, der kan henføres til den nævnte virksomhed, og hele kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsesåret."

Bestemmelsen fastslår udtrykkeligt, at kapitalafkastgrundlaget i denne sammenhæng opgøres som værdien af aktiver, der **udelukkende benyttes erhvervsmæssigt**, og at [virksomhedsskattelovens § 22 a, stk. 6 og 7](#), finder tilsvarende anvendelse. Overtagelsen forudsætter, at modtageren selv opfylder kravene i virksomhedsskattelovens afsnit II – dvs. driver selvstændig erhvervsvirksomhed og anvender kapitalafkastordningen.

Parallelt hertil kan konjunkturudligningskontoen overtages ved udlodning fra dødsbo efter [dødsboskattelovens § 39, stk. 3](#).

Skattemæssigt følger konjunkturudligningsskatten med. [§ 22 b, stk. 6](#) bestemmer, at når kontoen overtages efter [kildeskattelovens § 33 C, stk. 6](#) eller [dødsboskattelovens § 39, stk. 3](#), skal en resterende virksomhedsskat fradrages i en ægtefælles slutskat, hvis den skattepligtige er gift og samlevende ved indkomstårets udgang, og resten fremføres til fradrag i de følgende indkomstår – i stedet for at blive udbetalt kontant. Denne

fremførselsregel blev indsat ved lovændringen i december 2000 netop for at undgå kontantudbetaling ved succession, og 5-årsbegrænsningen på fremførslen blev ophævet i 2002.

Dødsboreglerne om konjunkturudligning er detaljeret behandlet i [Den juridiske vejledning afsnit C.E.12](#), herunder skatteberegningen for mellemprioroden og bobeskatningsperioden, hvor henlæggelser beskattet med henholdsvis 30, 28, 25 og 22 pct. konjunkturudligningsskat behandles hver for sig.

Det skal bemærkes, at [kildeskattelovens § 33 C](#) har fem vedtagne, endnu ikke konsoliderede ændringer – bl.a. ved [lov nr. 369 af 9. april 2025](#), der udvider successionsadgangen til aktiv udlejningsvirksomhed. Den nærmere afgrænsning af succession og pengetankreglen ved generationsskiftet hører under [generationsskifte](#).

LOV

Dødsboskatteoven § 39, stk. 3

Kildeskatteloven § 33c, stk. 6

Virksomhedsskatteoven § 22b, stk. 6

Virksomhedsskatteoven § 22a, stk. 6-7

§ 9 Kapitalafkastordningen for aktier og anparter – formålet og betingelserne i VSL § 22 c

§ 22 c rummer en helt selvstændig ordning: skattepligtige personer, der **erhverver aktier eller anparter i et selskab**, kan vælge at beregne et kapitalafkast af de erhvervede aktier, som fragår i den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten.

Formålet er beskrevet klart i [Den juridiske vejledning C.C.5.4.1](#):

"Formålet med ordningen er at sidestille køb af et selskab, der driver erhvervsmæssig virksomhed, med køb af en personligt ejet virksomhed i relation til skatteværdien af fradrag for renteudgifter."

Køber man en personligt ejet virksomhed, kan virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen anvendes, og køberen får dermed fuld skatteværdi af fradraget for de renteudgifter, der er forbundet med købet. Køber man i stedet aktierne i et driftsselskab, kan aktierne ikke indgå i nogen af ordningerne – [§ 1, stk. 2](#) udelukker udtrykkeligt aktier fra virksomhedsordningen. § 22 c retter denne asymmetri på skematisk vis. Samme formål gentages i forarbejderne til den seneste ændring:

"Kapitalafkastordningen for aktier og anparter, der fremgår af virksomhedsskatteovens § 22 c, giver mulighed for på skematisk vis at opnå fuld skatteværdi af fradraget for de renteudgifter, der er forbundet med købet af aktier eller anparter i et selskab."

En vigtig detalje: fradraget er ikke et *direkte* rentefradrag. Vejledningen fremhæver, at fradragsretten netop er gjort uafhængig af, i hvilken rækkefølge dispositionerne foretages – det er uden betydning, om personen først optager lån og køber aktier, eller først køber aktier kontant og siden låner. Der fragår heller ikke noget i beregningsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag.

Betingelserne i [§ 22 c, stk. 2](#) skal *alle* være opfyldt:

Nr.	Betingelse
1	Fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1 og hjemsted her i landet efter en dobbeltbeskatningsskifte

2	Kontantomregnet vederlag over grundbeløbet på 627.000 kr. (2010-niveau), reguleret efter personskatteovens § 20
3 a	Ejerskab af mindst 25 pct. af kapitalen eller rådighed over mere end 50 pct. af stemmевærdien
3 b	Alternativt: sammen med andre ansatte mindst 25 pct./over 50 pct., og ingen ansat aktionær råder over mere end 50 pct.
4	Selskabets virksomhed må ikke i overvejende grad bestå i passiv kapitalanbringelse (pengetankreglen)
5	Aktierne må ikke være omfattet af ABL §§ 19 B eller 19 C
6	Aktierne må ikke være erhvervet ved skattefri virksomhedsomdannelse, skattefri aktieombytning eller ved brug af etableringskontoindskud
7	Ejertiden skal være mindre end 11 år

Beløbsgrænsen i nr. 2 udgør ifølge [Den juridiske vejledning C.C.5.4.2](#) 763.700 kr. (2023), 790.700 kr. (2024), 821.400 kr. (2025) og 860.900 kr. (2026). Grundbeløbet blev omregnet fra 343.150 kr. (1987-niveau) til 627.000 kr. (2010-niveau) som led i Forårspakke 2.0.

Betingelsen om vederlagets størrelse fortolkes strengt. I [SKM2010.353.SR](#) havde fire personer betalt 52.500 kr. + 310.000 kr. kontant for anparter samt ydet konvertible lån på 375.000 kr. hver. Repræsentanten gjorde gældende, at en modsætningsslutning fra [§ 22 c, stk. 3, 2. pkt.](#) – hvorefter konvertible obligationer *ikke* medregnes ved ejerandelsopgørelsen efter nr. 3 a og 3 b – måtte betyde, at de derimod tæller med ved de øvrige betingelser. Skatterådet afviste:

"Efter en almindelig sproglig forståelse og efter sædvanlig skatteretlig terminologi er en konvertibel obligation ikke en aktie eller anpart, men derimod en fordring... Der synes ikke at være tilstrækkelig belæg i hverken ordlyd af eller forarbejder til VSL § 22 c (L 32 2000/01), til den af repræsentanten anførte modsætningsslutning."

Da den kontante betaling for egentlige anparter alene udgjorde 362.500 kr. mod grundbeløbet på 627.000 kr., kunne ordningen ikke anvendes.

Ejerandelskravet kan opfyldes indirekte. Ligningsrådet fastslog i [SKM2003.325.LR](#), at ordningen kan anvendes ved køb af aktier i et *holdingselskab*, som ejer aktier i det driftsselskab, hvori den skattepligtige lægger sin arbejdsindsats – og at dette ikke blot gælder hovedaktionærer omfattet af nr. 3 a, men også medarbejderaktionærer omfattet af nr. 3 b. Tilsvarende blev arbejdstidskravet i den dagældende affattelse anset for opfyldt ved arbejdsindsats i driftsselskabet frem for i holdingselskabet, jf. [SKM2001.636.LR](#). Kravet om personlig arbejdsindsats blev efterfølgende helt fjernet fra både nr. 3 a og 3 b ved ændringslov af 22. maj 2002, netop for at fjerne hindringen for at anvende ordningen på holdingselskabsaktier.

Ved opgørelsen af ejerandelen medregnes aktier tilhørende ægtefælle, forældre, bedsteforældre, børn, børnebørn og disses ægtefæller samt dødsboer efter disse, jf. [aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2](#), jf. [§ 22 c, stk. 4](#). Vejledningens to gennemregnede eksempler viser den kontraintuitive konsekvens: en ansat, der selv eller sammen med familien ejer mindst 25 pct., går *fra* ved opgørelsen af, om de øvrige ansatte tilsammen når 25 pct. – hvilket kan afskære hele aktionærkredsen fra ordningen.

LOV

[Aktieavancebeskatningsloven § 4, stk. 2](#)[Personskatteoven § 20](#)[Virksomhedsskatteoven § 1, stk. 2](#)[Virksomhedsskatteoven § 22c, stk. 1-4](#)

PRAKSIS Skatterådet · Kapitalafkastberegning af aktier og konvertible obligationer

07.06.2010

Pengetankreglen i § 22 c, stk. 2, nr. 4 – og 2025-ændringen om aktiv udlejningsvirksomhed

Betingelsen i § 22 c, stk. 2, nr. 4 sikrer, at ordningen forbeholdes reelle virksomhedsovertagelser. Aktierne skal være i et selskab, hvis virksomhed i den periode, hvor ordningen anvendes, **ikke i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse**.

Den kvantitative test er dobbelt: selskabet anses for en pengetank, hvis mindst **50 pct.** af selskabets indtægter (regnskabsmæssig nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter) stammer fra passiv kapitalanbringelse, **eller** hvis handelsværdien af selskabets udlejningsejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af de samlede aktiver opgjort ultimo indkomståret.

Grænsen har været flyttet flere gange:

Periode	Grænse	Ændring
Fra 2000 (indførelsen)	25 pct.	Oprindelig affattelse
Fra 2002	50 pct.	Lempelse; "i væsentligt omfang" ændret til "i overvejende grad"
Fra 2007	75 pct.	Yderligere lempelse
Fra 2012	50 pct.	Stramning – skal begrænse ordningen til reelle erhvervsvirksomheder

Ved ændringen i 2002 blev det tillige præciseret, at "indtægter" betyder den regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter. Ved lovændringen i juni 2017 blev formuleringen "udlejning af fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende" gennemgående erstattet af "**passiv kapitalanbringelse**" for at sikre overensstemmelse med definitionen i [aktieavancebeskatningslovens § 34](#). Den [juridiske vejledning C.C.5.4.2](#) fastslår da også udtrykkeligt, at afgrænsningen af, om der er tale om et aktivt driftsselskab, "skal ske på samme måde som efter ABL § 34", og at opregningen af aktiver ikke er udtømmende – ubebyggede grunde og ejendomsprojekter medregnes som passiv kapitalanbringelse, mens en byggegrund erhvervet til opførelse af eget domicil eller driftsbygning ikke gør.

Undtagelser fra pengetankreglen:

- Selskaber, der udøver **næring** ved køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed, jf. 3. pkt.
- Bortforpagtning** af fast ejendom, der efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, jf. 2. pkt.
- Andele omfattet af [aktieavancebeskatningslovens § 18](#) (andelsforeninger) anses ikke som værdipapirer.
- Transparensreglen:** for datterselskaber, hvori der direkte eller indirekte ejes mindst 25 pct., ses der bort fra afkastet og værdien af aktierne, og i stedet medregnes en forholdsmæssig del af datterselskabets indtægter og aktiver.
- Koncernintern udlejning af fast ejendom regnes hverken som aktiv eller passiv, og en ejendom udlejet mellem selskabet og et datterselskab (eller mellem datterselskaber), som lejer anvender i driften, anses ikke for en udlejningsejendom.

Den vigtigste aktuelle udvikling er, at [lov nr. 369 af 9. april 2025](#) indskriver aktiv udlejningsvirksomhed i pengetankreglen. Af forarbejderne fremgår:

"De foreslåede bestemmelser vil indebære, at en fast ejendom, der er genstand for aktiv udlejningsvirksomhed omfattet af den foreslåede bestemmelse, og de indtægter, der oppebæres ved denne virksomhed, ikke skulle medregnes til den del af den ophørte virksomheds aktiver og indtægter, der anses for at vedrøre passiv kapitalanbringelse. Kapitalafkastordningen for aktier og anparter vil således kunne anvendes ved køb af aktier eller anparter i et selskab, hvis virksomhed hovedsagelig består i aktiv udlejning af fast ejendom."

Ændringen er tosidet: dels udvides undtagelsen i 2. pkt. fra ren bortforpagtning til "Aktiv udlejningsvirksomhed med fast ejendom, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og bortforpagtning", dels udvides transparensreglen i 7. pkt., så den gælder **uanset ejerandel**, når datterselskabet udøver aktiv udlejning af fast ejendom.

Begrebet aktiv udlejningsvirksomhed skal forstås i overensstemmelse med [ABL § 34, stk. 7](#): erhververens ejerandel af ejendommen skal overstige 50 pct.; opgaven med at indgå aftaler af væsentlig økonomisk betydning for driften må ikke i overvejende grad varetages af en uafhængig ejendomsadministrator; og ejendommen skal have været ejet i mindst ét år før overdragelsen.

Skatterådets praksis om ABL § 34, stk. 7, er derfor umiddelbart relevant for § 22 c-vurderingen. I [SKM2025.637.SR](#) tog Skatterådet stilling til, om udlejning til hovedaktionæren selv kan udgøre aktiv virksomhed. I [SKM2026.224.SR](#) opfyldte et familiedrevet ejendomsselskab med 60 lejligheder betingelserne, men ejertidskravet kunne kun tælles fra overdragerens eget erhvervsejendomsstidspunkt – børnenes ejertid 2022-2025 kunne ikke medregnes. I [SKM2026.429.SR](#) blev betingelserne bekræftet med forbehold om ejertid, og i [SKM2026.179.SR](#) anerkendtes en udlejningsejendom med 11 beboelses- og 2 erhvervslejemål som aktiv udlejningsvirksomhed.

Vigtigt forbehold: ændringerne fra 2025 er endnu **ikke konsolideret** ind i lovbekendtgørelsen – den nyeste konsoliderede version af § 22 c er dateret 25. september 2021. Læses lovteksten på [/loven/virksomhedsskatteloven/22c](#), mangler både undtagelsen for aktiv udlejningsvirksomhed og den udvidede transparensregel. Hertil kommer, at [lov nr. 615 af 30. juni 2026](#) med virkning fra 1. januar 2027 ændrer "landbrugs- eller skovejendom" til "landbrugs-, skov- og naturejendom" i nr. 4, 2. pkt.

LOV

[Aktieavancebeskatningsloven § 18](#)[Aktieavancebeskatningsloven § 34, stk. 7](#)[Virksomhedsskatteloven § 22c, stk. 2](#)

PRAKSIS	Skatterådet · Vedtægtsændring med A- og B-anparter og succession i aktiv udlejningsvirksomhed ved generationsskifte (ABL § 34, stk. 7)	01.09.2026
	Skatterådet · Aktiv udlejningsvirksomhed ved generationsskifte: Familiedrevet ejendomsselskab med 60 lejligheder opfylder ABL § 34, stk. 7 – ejertidskrav tælles fra overdragerens eget erhvervstidspunkt	08.05.2026
	Skatterådet · Succession i ejendomsavance og 15%-regel ved familieoverdragelse af udlejningsejendom med aktiv drift	14.04.2026
	Skatterådet · Aktiv udlejning til hovedaktionær ved generationsskifte	12.11.2025

Undtagelserne i § 22 c, stk. 2, nr. 6 – omdannelse, aktieombytning og etableringskontomidler

§ 22 c, stk. 2, nr. 6 udelukker tre erhvervsformer fra ordningen. Den fælles begrundelse er, at der i disse tilfælde **ikke er renteudgifter** forbundet med erhvervsen – og ordningen kompenserer netop for renteudgifter.

Den juridiske vejledning C.C.5.4.1 opregner de tre:

- aktier erhvervet ved omdannelse af en personligt ejet virksomhed efter virksomhedsomdannelsesloven,
- aktier erhvervet som led i en skattefri aktieombytning efter aktieavancebeskatningsloven,
- aktier erhvervet i forbindelse med anvendelse af etableringskontoindskud – her anses de hævede indskud for at dække udgiften til købet, så der ikke har været et finansieringsbehov.

Etableringskonto-undtagelsen blev tilføjet ved en ændringslov af 16. marts 2004, hvis forarbejder begrundet nyaffattelsen med netop det manglende finansieringsbehov.

Den praktisk vigtigste afgørelse om nr. 6 er 10-02891. Klageren havde i 2005 og 2007 erhvervet anparter fra sin far ved familiesuccession, delvis berigtiget ved gældsbreve. Pr. 1. marts 2008 blev anparterne ombyttet skattefrit til anparter i et nyt holdingselskab. Landsskatteretten delte spørgsmålet op:

- **For 2009** var ordningen udelukket. Efter ombytningen måtte klageren "i relation til kapitalafkastordningen anses for at have erstattet de oprindeligt erhvervede anparter" med de nye. Retten henviste til § 22 c, stk. 2, nr. 6 samt forarbejderne, og fastslog, at det er uden betydning, at fusionsskattelovens § 11, stk. 1 sikrer succession i anskaffelsessum og ejertid ved opgørelsen af gevinst og tab. Successionen i avanceopgørelsen ændrer ikke, at der ikke er erlagt kontant købesum – og dermed ingen renteudgift – for de ombyttede aktier.
- **For 2008** kunne ordningen derimod anvendes indtil ombytningen. Da ombytningen først fandt sted 1. marts 2008, hjemviste Landsskatteretten sagen med henblik på beregning af et forholdsmæssigt kapitalafkast for januar og februar, jf. § 22 c, stk. 5.

Afgørelsen illustrerer også, at et forhold, der bringer betingelserne til ophør midt i året, ikke tilbagevirkende afskærer ordningen for den forudgående del af året.

Arv og gave. Vejledningen præciserer, at ordningen heller ikke kan bruges, når aktier arves eller modtages som gave – igen fordi der som udgangspunkt ikke har været renteudgifter ved finansieringen.

Succession efter ABL §§ 34 og 35. § 22 c, stk. 6, 3. pkt. indeholder en udtrykkelig regel: uanset om den skattepligtige er indtrådt i overdragerens skattemæssige stilling efter ABL §§ 34 og 35, opgøres kapitalafkastgrundlaget som det **kontantomregnede vederlag, den skattepligtige faktisk betaler**. Succession i anskaffelsessummen slår altså ikke igennem på afkastgrundlaget – også her er det den faktiske betaling, og dermed det reelle finansieringsbehov, der er styrende.

10-årsgrænsen. Efter § 22 c, stk. 2, nr. 7 skal ejertiden være mindre end 11 år; ordningen kan derfor højst løbe i 10 år efter købet. Ved successive erhvervelser gælder efter § 22 c, stk. 6, 2. pkt., at hvis en erhvervelse i årets løb bringer den samlede anskaffelsessum over beløbsgrænsen, opgøres afkastgrundlaget som den samlede anskaffelsessum efter netop denne erhvervelse – og efterfølgende erhvervelser i samme år udløser ikke et nyt grundlag.

LOV

Aktieavancebeskatningsloven § 34

Fusionsskatteloven § 11, stk. 1

Virksomhedsskatteloven § 22c, stk. 2, 5, 6

PRAKSIS

Landsskatteretten · Anvendelse af kapitalafkastordningen (VSL § 22 c) på anparter erhvervet ved skattefri aktieombytning og spørgsmålet om frist for anmodning

23.09.2011

§ 12 Valg, frister og omvalg mellem ordningerne

Kapitalafkastordningen er en tilvalgsordning. Efter [§ 22 a, stk. 1](#), jf. [§ 2, stk. 2, 1.-3. pkt.](#), skal den skattepligtige ved oplysningsafgivelsen efter skattekontrollovens § 2 tilkendegive, om ordningen anvendes, og beslutningen kan ændres frem til **den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb**. Nøjagtig samme frist gælder for § 22 c-ordningen, jf. [§ 22 c, stk. 7](#).

Fristen blev anvendt konkret i [10-02891](#): en anmodning indsendt 8. april 2010 var rettidig for indkomståret 2008, fordi fristen løb til 30. juni 2010 – men for tidligere år var den overskredet.

Efter fristens udløb er den generelle omvalgsbestemmelse i [skatteforvaltningslovens § 30](#) den relevante hjemmel. Told- og skatteforvaltningen kan tillade ændring af et valg, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået **utilsigtede skattemæssige konsekvenser**. Anmodning skal fremsættes inden 6 måneder efter kundskab om ansættelsen, jf. [§ 30, stk. 2](#).

Praksis er entydig om, at fristreglen i [§ 2, stk. 2](#) ikke udelukker § 30. I [08-03476](#) havde SKAT afvist et ønske om at skifte fra kapitalafkastordningen til virksomhedsordningen for 2004, fordi fristen var udløbet. Landsskatteretten godkendte omvalget efter [§ 30, stk. 1](#) og lagde vægt på, at anmodningen den 22. maj 2008 lå inden for 6-månedersfristen regnet fra SKATs forslag af 16. april 2008. Retten fremhævede tillige forarbejderne til den tidligere [skattestyrelseslovens § 37 D](#), hvorefter det ville være urimeligt at fastholde en skattepligtig på et valg, når SKAT tilsidesætter selvangivelsen – samt at SKAT har en vejledningspligt efter [forvaltningslovens § 7, stk. 1](#) om muligheden for omvalg, når dette er en nærliggende og relevant mulighed i forbindelse med varsling af en ansættelsesændring.

Omvalg kan gå begge veje og udløses også af rene fordelsbetragtninger. I [13-0021366](#) blev omvalg fra kapitalafkastordningen til virksomhedsordningen for 2009 tilladt, fordi virksomhedsordningen gav et større underskud til fremførsel (8.614 kr. mod 5.287 kr.) – altså "til fordel for klageren". Skattestyrelsen henviser tilsvarende i [Den juridiske vejledning C.C.5.3.1.1](#) til [SKM2016.60.LSR](#), hvor en skatteyder, hvis anvendelse af virksomhedsordningen var blevet underkendt, fik adgang til omvalg efter § 30 og i stedet kunne anvende kapitalafkastordningen.

Højesterets afgrænsning af § 30 er afgørende for rækkevidden. I [BS-24103/2019-HJR](#) (SKM2020.14.HR) fastslog Højesteret, at der ikke kan stilles krav om en direkte sammenhæng mellem den korrigerede post og det valg, der ønskes omgjort – det er tilstrækkeligt, at den ændrede ansættelse har betydning for valget, og at valget har fået utilsigtede konsekvenser. Dommen fik umiddelbar virkning på Landsskatterettens egen praksis: i [20-0024202](#) genoptog Landsskatteretten efter [skatteforvaltningslovens § 35 g](#) sin egen afgørelse fra 2018 og gav nu tilladelse til omvalg om placering af 5 pct. af et lån uden for virksomhedsordningen:

"Landsskatteretten finder herefter, at betingelserne for omvalg efter skatteforvaltningslovens § 30 er opfyldt, idet der er foretaget en ansættelse af indkomsten, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser."

Den modsatte grænse trak Højesteret i [BS-2383/2020-HJR](#): omvalg blev nægtet, fordi de utilsigtede konsekvenser var **iboende** i selve valget og i den gældende lovgivning – ikke en følge af skattemyndighedernes

efterfølgende ansættelse. Tilsvarende blev omvalg nægtet i [10-01640](#), fordi det påberåbte forhold var en fejl i SKATs opgørelse af kapitalafkastgrundlaget og ikke et valg truffet af skatteyderen.

Endelig viser [BS-11061/2018-HJR](#), at fortolkningen af § 30 har været anset for så principiel, at Højesteret henviste sagen til landsretten som første instans efter [retsplejelovens § 226, stk. 1](#).

Om ekstraordinær genoptagelse i øvrigt henvises til [skatteret-genoptagelse](#).

LOV

[Forvaltningsloven § 7, stk. 1](#)[Skatteforvaltningsloven § 30, stk. 1-2](#)[Virksomhedsskatteloven § 2, stk. 2](#)[Virksomhedsskatteloven § 22c, stk. 7](#)

PRAKSIS	Højesteret · Afslag på selvangivelsesomvalg efter skatteforvaltningslovens § 30 ved skattefri fusion	14.12.2020
	Højesteret · Højesterets dom om omvalg af selvangivelsesvalg efter skatteforvaltningslovens § 30	14.01.2020
	Landsskatteretten · Tilladelse til omvalg efter skatteforvaltningsloven § 30 vedrørende placering af gæld i virksomhedsordningen efter Højesteretsdom	02.07.2020
	Landsskatteretten · Genoptagelse tilladt: Ændring fra kapitalafkastordning til virksomhedsordning	07.02.2014
	Landsskatteretten · Anvendelse af kapitalafkastordningen (VSL § 22 c) på anparter erhvervet ved skattefri aktieombytning og spørgsmålet om frist for anmodning	23.09.2011
	Landsskatteretten · Nægtelse af genoptagelse af skatteansættelse for 2003 - Overskredet frist og manglende særlige omstændigheder	21.10.2010
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om omvalg fra kapitalafkastordning til virksomhedsskatteordning	10.06.2009

Kapitalafkastsats-sagerne 2011-2015 – genoptagelse, omvalg og omvalgets grænser

Den talmæssigt største sagsgruppe med berøring til [§ 9](#) – som både virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen bygger på – udspringer af SKATs styresignal **SKM2011.810.SKAT**. Heri erkendte SKAT at have beregnet kapitalafkastsatsen forkert (for højt) for perioden 2000-2010, fordi beregningen uden hjemmel alene byggede på obligationer med restløbetid på 15 år eller mere. Afgørelserne er opgjort i [13-0191393](#):

Indkomstår	Offentliggjort sats	Korrekt sats	Difference
2000-2001	6 %	5 %	1 pct.point
2002	6 %	4 %	2 pct.point
2003-2004	5 %	3 %	2 pct.point
2005	4 %	2 %	2 pct.point
2006	4 %	3 %	1 pct.point
2007	4 %	4 %	ingen
2008	5 %	4 %	1 pct.point
2009	4 %	3 %	1 pct.point
2010	4 %	2 %	2 pct.point

Stridspunktet var ikke satsen som sådan, men om skatteyderen – ud over at få kapitalafkastet korrigeret – også kunne ændre **overskudsdisponeringen**. SKAT afviste konsekvent med henvisning til, at [§ 10, stk. 1](#) kun

tillader ændret disponering, når virksomhedens skattepligtige overskud ændres, hvilket ikke skete ved en ren omfordeling mellem kapitalafkast og virksomhedsoverskud.

Landsskatteretten underkendte denne linje i **SKM2013.767.LSR (13-0013584)** og fastholdt den i en lang række efterfølgende afgørelser – bl.a. [13-0191393](#), [13-0033897](#), [13-0009712](#), [12-0192000](#), [13-0074121](#), [13-0074170](#) og [13-0074135](#).

De bærende præmisser er tre:

1. **§ 10, stk. 1, udelukker ikke § 30.** Den generelle omvalgsbestemmelse i [skatteforvaltningslovens § 30](#) gælder ved siden af virksomhedsskattelovens særregler – understøttet af skatteministerens besvarelse til lovforslag nr. 175 af 12. marts 2003 og af cirkulære 2004-23, pkt. 16.
2. **Ændret overskudsdisponering er en ansættelsesændring.** Som det formuleres i [13-0074121](#):

"Ændringer i overskudsdisponering vedrørende hensættelser til senere hævnninger m.v. må således anses for omfattet af begrebet ansættelsesændring i henhold til skatteforvaltningslovens § 30."

3. **Skaden skal være dokumenteret.** To skadesbilleder anerkendes: for høje **tvangshævninger** efter [§ 4](#) hos skatteydere med finansielle aktiver i ordningen, og manglende mulighed for at afpasse den personlige indkomst til **topskattegrænsen**. Om det første hedder det i [13-0074121](#):

"Betingelserne anses ligeledes for opfyldt i klagerens tilfælde, idet den forkert opkrævede kapitalafkastsats har været af betydning for klageren og har medført, at for meget af virksomhedens overskud har været tvangshævet og ikke opsparet i virksomhedsordningen."

Hjemlen er dobbelt: genoptagelse efter [skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2](#) og [§ 27, stk. 1, nr. 8](#), kombineret med omvalg efter [§ 30](#).

Omvalgets tre grænser gentages ordret i næsten alle afgørelserne:

- Overskudsdisponering vedrørende **hensættelser til senere hævning** kan ændres.
- De **faktiske hævnninger** i de omhandlede indkomstår kan **ikke** ændres.
- **Kapitalafkastgrundlagene** kan **ikke** ændres.

Hertil kommer kravet om "en dokumenteret, direkte sammenhæng mellem de ønskede ændringer og den for høje kapitalafkastsats" – et krav, der bør læses i lyset af, at Højesteret senere i [BS-24103/2019-HJR](#) afviste et generelt sammenhængskrav ved [§ 30](#).

At genoptagelse kan slå tilbage, viser [15-2406823](#): en anmodet nedsættelse af kapitalafkastet for 2001 udløste en konsekvensændring i 2005 i form af forøget hævning af opsparet overskud på 31.270 kr., så genoptagelsen samlet var til ugunst. Landsskatteretten lod klageren påberåbe sig den **højere** sats efter styresignalet pkt. 2 og tilbageførte ændringerne for 2002-2005 – samtidig med at retten bemærkede, at SKAT hverken i forslaget eller i afgørelsen havde oplyst om grundlaget for den afvigende konsekvensberegning.

Endelig illustrerer [09-02713](#) sondringen mellem *valg* og *fejl*: en glemt overførsel af kapitalafkast på 135.585 kr. til selvangivelsesblanketten var ikke et selvangivelsesomvalg, men en berigtigelseskrævende fejl, der skulle behandles efter de almindelige genoptagelsesregler i [§§ 26 og 27](#).

Virksomhedsskatteloven § 10, stk. 1

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om omvalg af selvangivelsesvalg efter skatteforvaltningslovens § 30	14.01.2020
	Landsskatteretten · Tilbageførsel af ændringer i virksomhedsordning efter anmodning om genoptagelse af kapitalafkast	27.06.2019
	Landsskatteretten · Genoptagelse og omvalg i virksomhedsordningen som følge af fejlagtig kapitalafkastsats	22.05.2015
	Landsskatteretten · Genoptagelse og ændring af kapitalafkast i virksomhedsordning efter forkert kapitalafkastsats	11.05.2015
	Landsskatteretten · Genoptagelse og omvalg i virksomhedsordningen som følge af forkert kapitalafkastsats	31.10.2014
	Landsskatteretten · Genoptagelse af skatteansættelse grundet forkert kapitalafkastsats	09.07.2014
	Landsskatteretten · Genoptagelse og omvalg i virksomhedsordningen som følge af forkert kapitalafkastsats	18.12.2013
	Landsskatteretten · Genoptagelse og omvalg i virksomhedsordningen grundet forkert kapitalafkastsats	18.12.2013
	Landsskatteretten · Genoptagelse af skatteansættelse vedrørende kapitalafkast i virksomhedsordning – Anvendelse af Skatteforvaltningslovens § 30	22.11.2013
	Landsskatteretten · Genoptagelse og ændring af kapitalafkast i virksomhedsordning – For høj kapitalafkastsats	15.10.2013
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Genoptagelse af skatteansættelse vedrørende kapitalafkast i virksomhedsordning	14.04.2010

§ 14 Sammenfatning og praktiske pejlemærker

Praksis om virksomhedsskattelovens afsnit II og II A tegner et forholdsvis klart billede.

Adgangsspørgsmålet dominerer. Langt de fleste § 22 a-sager afgøres reelt på, om der overhovedet drives selvstændig erhvervsvirksomhed. Kapitalafkastordningen er her ikke et selvstændigt stridspunkt, men en automatisk følgevirkning: godkendes underskudsfradraget, godkendes ordningen; nægtes fradraget, nægtes ordningen. Rådgiverens indsats bør derfor koncentreres om rentabilitets- og intensitetsvurderingen – og ved deltidslandbrug om at få gennemført syn og skøn, som i [13-6629367](#), [15-0568722](#) og [14-3727143](#).

To selvstændige lempelser bør ikke overses. For det første stilles der ingen regnskabsmæssige krav som betingelse for ordningen, jf. [13-0089779](#) – et mangelfuldt regnskab kan begrunde skønsmæssig forhøjelse, men ikke i sig selv nægtelse af kapitalafkastordningen. For det andet foretages erhvervsmæssighedsvurderingen driftsgrensvist, jf. [14-3727008](#), så en ikke-erhvervsmæssig aktivitet ikke nødvendigvis smitter af på resten.

§ 22 c er en formalitetsdisciplin. De syv betingelser i [§ 22 c, stk. 2](#) skal alle være opfyldt, og praksis fortolker dem strengt efter ordlyden og formålet. [SKM2010.353.SR](#) viser, at konvertible obligationer ikke kan bringe vederlaget over beløbsgrænsen, og [10-02891](#) viser, at en skattefri aktieombytning definitivt afskærer ordningen fremadrettet – også når der er sket succession i anskaffelsessum og ejertid. Fællesnævneren i begge afgørelser er det bærende formål: ordningen kompenserer for **renteudgifter**, og hvor der ikke er en kontant, finansieringskrævende erhvervelse, er der ikke noget at kompensere.

Retskildesituationen kræver et forbehold. Den konsoliderede tekst af [§ 22 c](#) er dateret 25. september 2021 og afspejler hverken [lov nr. 369 af 9. april 2025](#) om aktiv udlejningsvirksomhed eller [lov nr. 615 af 30. juni 2026](#), der fra 1. januar 2027 ændrer ejendoms-kategorien til "landbrugs-, skov- og naturejendom". Ved rådgivning om køb af aktier i et selskab med udlejningsaktivitet skal 2025-ændringen læses ind – og Skatterådets praksis

om [ABL § 34, stk. 7](#) i sager som [SKM2026.224.SR](#) og [SKM2026.429.SR](#) inddrages ved afgrænsningen. Værdiansættelsesspørgsmål ved selve overdragelsen hører under [skatteret-vaerdiansaettelse](#).

Fristerne er de samme, men hjemlerne er to. Valget kan frit omgøres frem til 30. juni i det andet kalenderår efter indkomståret, jf. [§ 2, stk. 2](#) og [§ 22 c, stk. 7](#). Derefter er [skatteforvaltningslovens § 30](#) eneste vej – med 6-månedersfristen i [stk. 2](#) som den kritiske parameter, jf. [08-03476](#). Efter [BS-24103/2019-HJR](#) er adgangen bredere, end Landsskatterettens ældre "direkte sammenhæng"-formulering antyder – men [BS-2383/2020-HJR](#) fastholder, at konsekvenser, der er iboende i selve valget, aldrig kan bære et omvalg.

Konjunkturudligning kræver disciplin. Fradraget er betinget af rettidig indsættelse på en korrekt betegnet, bunden konto, jf. [§ 22 b, stk. 3](#) og [bekendtgørelsens § 1](#). Indtægtsføringen er tvungen ved underskud, ved ophør og senest efter 10 år – men overgang til virksomhedsordningen udløser ikke beskatning, fordi kontoen konverteres til opsparet overskud efter [§ 22 b, stk. 8, 4. pkt.](#). Og som [08-03739](#) viser, kan ophørsreglen ikke bruges til at indhente forældede beskatningskrav.

LOV	Aktieavancebeskatningsloven § 34, stk. 7	Skatteforvaltningsloven § 30, stk. 1-2
	Virksomhedsskatteoven § 22a, stk. 1	Virksomhedsskatteoven § 22b, stk. 3, 8
	Virksomhedsskatteoven § 22c, stk. 2, 7	
PRAKSIS	Højesteret · Afslag på selvangivelsesomvalg efter skatteforvaltningslovens § 30 ved skattefri fusion 14.12.2020 Højesteret · Højesterets dom om omvalg af selvangivelsesvalg efter skatteforvaltningslovens § 30 14.01.2020 Landsskatteretten · Landsskatteretten: Erhvervsmæssig virksomhed, fikseret lejeindtægt og kapitalafkastordning – Opstaldning af heste 08.10.2019 Landsskatteretten · Fradrag for underskud og anvendelse af kapitalafkastordning i landbrugsvirksomhed med ammekvæg og minilæsser 25.01.2019 Landsskatteretten · Landsskatteretten anerkender deltidslandbrug som erhvervsmæssig virksomhed trods mangeårige underskud 03.10.2018 Landsskatteretten · Fradrag for underskud af landbrugsvirksomhed og anvendelse af kapitalafkastordning – Erhvervsmæssig drift 02.02.2016 Landsskatteretten · Landsskatterettens afgørelse om skønsmæssig forhøjelse og kapitalafkastordning 01.10.2014 Landsskatteretten · Anvendelse af kapitalafkastordningen (VSL § 22 c) på anparter erhvervet ved skattefri aktieombytning og spørgsmålet om frist for anmodning 23.09.2011 Landsskatteretten · Landsskatteretten om beskatning af konjunkturudligning ved ophør af kapitalafkastordningen 12.10.2009 Landsskatteretten · Landsskatteretten om omvalg fra kapitalafkastordning til virksomhedsskatteordning 10.06.2009 Skatterådet · Vedtægtsændring med A- og B-anparter og succession i aktiv udlejningsvirksomhed ved generationsskifte (ABL § 34, stk. 7) 01.09.2026 Skatterådet · Aktiv udlejningsvirksomhed ved generationsskifte: Familiedrevet ejendomsselskab med 60 lejligheder opfylder ABL § 34, stk. 7 – ejertidskrav tælles fra overdragerens eget erhvervstidspunkt 08.05.2026 Skatterådet · Kapitalafkastberegning af aktier og konvertible obligationer 07.06.2010	

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Skatteforvaltningsloven § 30	stk. 1	Virksomhedsskatteoven § 9	
Virksomhedsskatteoven § 22a	stk. 1	Virksomhedsskatteoven § 22b	stk. 1
Virksomhedsskatteoven § 22c	stk. 2		

Virksomhedsskatteloven § 23a

stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

39 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

14.12.2020	Afslag på selvangivelsesomvalg efter skatteforvaltningslovens § 30 ved skattefri fusion	bs-2383-2020-hjr
14.01.2020	Højesterets dom om omvalg af selvangivelsesvalg efter skatteforvaltningslovens § 30	bs-24103-2019-hjr

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS

32

03.06.2022	Afslag på fradrag for underskud ved udlejningsvirksomhed på landbrugsejendom	22-0017419
06.12.2021	Ophørsbeskatning af opsparet overskud i virksomhedsordningen efter salg af udlejningsejendom i et kommanditselskab	18-0000038
08.11.2021	Anerkendelse af deltidslandbrug som erhvervsmæssig virksomhed efter syn og skøn	15-0810659
02.07.2020	Tilladelse til omvalg efter skatteforvaltningsloven § 30 vedrørende placering af gæld i virksomhedsordningen efter Højesteretsdom	20-0024202
08.10.2019	Landsskatteretten: Erhvervsmæssig virksomhed, fikseret lejeindtægt og kapitalafkastordning – Opstaldning af heste	14-3727008
27.06.2019	Tilbageførsel af ændringer i virksomhedsordning efter anmodning om genoptagelse af kapitalafkast	15-2406823
15.05.2019	Manglende fradrag for udgifter til udlejningsejendom og afvisning af kapitalafkastordning grundet manglende erhvervsmæssig aktivitet	18-0006301
25.01.2019	Fradrag for underskud og anvendelse af kapitalafkastordning i landbrugsvirksomhed med ammekvæg og minilæsser	14-3727143
14.11.2018	Manglende fradrag for underskud og kapitalafkastordning nægtet grundet manglende erhvervsmæssig drift	15-2523465
13.11.2018	Manglende fradrag for virksomhedsunderskud og nægtet anvendelse af kapitalafkastordning grundet manglende erhvervsmæssig drift	15-3158432
03.10.2018	Landsskatteretten anerkender deltidslandbrug som erhvervsmæssig virksomhed trods mangeårige underskud	15-0568722
26.06.2018	Manglende fradrag for underskud og afvisning af kapitalafkastordning grundet ikke-erhvervsmæssig landbrugsvirksomhed	18-0000504
20.03.2018	Manglende fradrag for virksomhedsunderskud og kapitalafkastordning - manglende erhvervsmæssig virksomhed	15-1123369
09.12.2016	Anerkendelse af erhvervsmæssig landbrugsvirksomhed for deltidslandbrug trods underskud i opstartsfasen	14-0676915
02.02.2016	Fradrag for underskud af landbrugsvirksomhed og anvendelse af kapitalafkastordning – Erhvervsmæssig drift	13-6629367

22.05.2015	Genoptagelse og omvalg i virksomhedsordningen som følge af fejlagtig kapitalafkastsats	13-0074135
11.05.2015	Genoptagelse og ændring af kapitalafkast i virksomhedsordning efter forkert kapitalafkastsats	13-0074170
31.10.2014	Genoptagelse og omvalg i virksomhedsordningen som følge af forkert kapitalafkastsats	13-0074121
01.10.2014	Landsskatterettens afgørelse om skønsmæssig forhøjelse og kapitalafkastordning	13-0089779
09.07.2014	Genoptagelse af skatteansættelse grundet forkert kapitalafkastsats	12-0192000
07.02.2014	Genoptagelse tilladt: Ændring fra kapitalafkastordning til virksomhedsordning	13-0021366
18.12.2013	Genoptagelse og omvalg i virksomhedsordningen grundet forkert kapitalafkastsats	13-0009712
18.12.2013	Genoptagelse og omvalg i virksomhedsordningen som følge af forkert kapitalafkastsats	13-0033897
22.11.2013	Genoptagelse af skatteansættelse vedrørende kapitalafkast i virksomhedsordning – Anvendelse af Skatteforvaltningslovens § 30	13-0191393
15.10.2013	Genoptagelse og ændring af kapitalafkast i virksomhedsordning – For høj kapitalafkastsats	13-0013584
23.09.2011	Anvendelse af kapitalafkastordningen (VSL § 22 c) på anparter erhvervet ved skattefri aktieombytning og spørgsmålet om frist for anmodning	10-02891
21.10.2010	Nægtelse af genoptagelse af skatteansættelse for 2003 - Overskredet frist og manglende særlige omstændigheder	10-01640
26.08.2010	Fradrag for underskud og anvendelse af kapitalafkastordningen ved fårehold	10-01178
26.08.2010	Landsskatteretten: Fradrag for underskud og anvendelse af kapitalafkastordning ved fårehold	10-01179
14.04.2010	Landsskatteretten: Genoptagelse af skatteansættelse vedrørende kapitalafkast i virksomhedsordning	09-02713
12.10.2009	Landsskatteretten om beskatning af konjunkturudligning ved ophør af kapitalafkastordningen	08-03739
10.06.2009	Landsskatteretten om omvalg fra kapitalafkastordning til virksomhedsskatteordning	08-03476

SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED

5

01.09.2026	Vedtægtsændring med A- og B-anparter og succession i aktiv udlejningsvirksomhed ved generationsskifte (ABL § 34, stk. 7)	26-1867497
08.05.2026	Aktiv udlejningsvirksomhed ved generationsskifte: Familiedrevet ejendomsselskab med 60 lejligheder opfylder ABL § 34, stk. 7 – ejertidskrav tælles fra overdragerens eget erhvervstidspunkt	26-0667162
14.04.2026	Succession i ejendomsavance og 15%-regel ved familieoverdragelse af udlejningsejendom med aktiv drift	25-5877781

12.11.2025	Aktiv udlejning til hovedaktionær ved generationsskifte	25-3664857
07.06.2010	Kapitalafkastberegning af aktier og konvertible obligationer	09-167580